

CONGA

*İlkem Balseçen, Şirin Özgün
(07.06.2006)*

Latin Amerika ritimlerini temel enstrümanlarından biri olan conga köken olarak dinsel ayinlerde ve karnaval geçit törenlerinde çalınan bir çalgıydı. Aslen Afrika'dan gelen conga, 1938 yılında Küba'da kullanılmaya başlandı ve bugünkü halini aldı. Conga davulları, konik biçimde bir gövdeye sahiptirler. Tepe bölümü yaklaşık 25 ile 38 cm arası değişen, boyu da gene yaklaşık 1 m uzunluğundadır.

Farklı şekil ve büyüklüklerine göre üretilen congaların 4 boyu en çok kullanılanlardır. Bunlar;

- Requinto; çapı 9 inç olan en küçük davuldur.
- Quinto; çapı 11 inç olan küçük davuldur
- Conga; quintonun biraz daha büyük olanıdır
- Tumbadora; 12 inçten biraz daha büyük olan davuldur.

Kaynak: Enrique Maestre, Engin Gürkey

Temel ritim metodunda, conga egzersizlerinin ve ritminin yazımında kullanılan renkleri belirten sembollerin açılımları şöyledir:

P (Palm) : Sağ ya da sol el topuğunun conganın orta yüzeyine vurup kalmasıyla oluşan sesdir.

Fs (Finger Tips) : Genellikle palm vuruşu takip eden sağ ya da sol elin parmakları kapalıyken parmak uçlarının conganın orta yüzeyine vurup kalmasıyla oluşan sesdir.

S (Slap) : Sağ ya da sol elin parmak uçlarıyla gerçekleştirilen ve ani bir bilek hareketiyle desteklenen bir çarpma/tokat hareketidir. Bu vuruşta ilk olarak elin ayası conganın kenarına vurmalı, hemen arkasından parmak uçlarının conganın ortasına çarpması ve yüzeyde kalması gerekir. Bu vuruşta amaç mümkün olduğunca tiz ve yüksek bir ses elde etmektir.

B (Bass) : Sağ ya da sol elin parmakları kapalı ve avuç içi açıkken conganın ortasına vurup hemen kaldırılmasıyla oluşan sesdir.

O (Open) : Sağ ya da sol elin parmakları kapalıyken sadece parmaklarla conganın ortasına vurulup hemen kaldırılmasıyla oluşan açık ve uzayan sesdir.

+ (Closed) : Sağ ya da sol elin parmakları kapalı ve avuç içi açıkken conganın ortasına vurup kalmasıyla oluşan daha kapalı sesdir.

3
O O S S | O O O S S S
r l r l | r l r r l r

4
O O S S | O O O S S S O O O S S S
r l r l | r l r l r l r l r l r l

5
O O S S | O O S S O O S S O O S S
r l r l | r l r l r l r l r l

6
HB Fs HB Fs HB Fs HB Fs | HB Fs HB Fs HB Fs HB Fs
l l l l r r r r | l r r l l r r

7
HB Fs HB Fs HB Fs HB Fs | HB Fs HB Fs HB Fs HB Fs
r l r l r l r l | r l r l r l r l

8
O HB Fs O O HB Fs O | O HB Fs O O HB Fs O
r l l r r l l r | r l l r r l l r

9
O HB Fs S HB Fs S HB | Fs S HB Fs S HB Fs O
r l l r l l r l | l r l l r l l r

10
O HB Fs O HB Fs O | S HB Fs S HB Fs S
r l l r l l r | l r r l r r l

11
O O O O S S S S O O O O S S S S | O O S S O O S S O O S S O O S S
r l r l r l r l r l r l | r l r l r l r l r l r l

Temel conga ritmi: Tumbao

Tumbao

Conga

Conga & Tumba

BONGO

Bugün kullandığımız bongolar ilk olarak “son” adı verilen Kübalı bir müzik türünde kullanıldı. *Son*, 1900’lerin başında, kırsal bir tür olarak gelişti ve 1920’lerde Havana ve ABD’ye kadar ulaştı. *Son* içinde kullanılan bongolar bugünkülerden daha farklıydı: her zaman doğal deri kullanılıyordu ve bu deriler kasmağa doğrudan sabitleniyordu. Derinin gerilmesi için güneşten ya da başka bir ısı kaynağından yararlanılması gerekiyordu. 1930’lar ve 40’larda nemden ve ısı değişikliklerinden kaynaklanan akort problemlerinin önüne geçmek için kasnak üzerinde metal vidalar kullanılmaya başlandı.

Bongo iki parçadan oluşan bir vurmali çalgıdır. Bu parçaların gövdeleri ahşap ya da fiberglas olabilir. İki parça birbirlerine bir köprü ile bağlanmıştır. Bongonun iki parçasından küçük olanına “*macho*” ismi verilir; bu parça enstrümanın eril kısmıdır, sesi diğerinden daha tizdir. Büyük parçaya “*hembra*” ismi verilir; bu bongonun dişil parçasıdır. *Macho*’nun çapı genellikle 6 ½”, *hembranınki* ise 8-9”tir.

Bongo genellikle oturur pozisyonda ve enstrüman bacaklar arasında sıkıştırılarak çalınır. Fakat özellikle çoklu perküsyon setlerinin kullanıldığı durumlarda bongo bir ayağın (“stand” de denmektedir) üzerine oturtularak da çalınabilir. Enstrüman genel olarak *hembra* sağda, *macho* da solda kalacak şekilde tutulur, fakat bazı ritim kalıplarında ve müzik geleneklerinde bunun tam tersi bir tutuşa da rastlanabilir.

Vuruşlar:

T: sol el başparmağının bilekle parmak ucu arasında kalan bölümünün bilekten gelen bir çevirme hareketiyle *macho*’nun yüzeyine vurulmasıyla elde edilir.

Fs: sol elin baş parmak dışındaki parmak uçlarının *macho*’nun orta yüzeyine vurulmasıyla elde edilir. Bu hareket genellikle T’yi takip eder. Bu durumda bilekte öne-geri bir salınım oluşur: T sırasında çevir-it; Fs sırasında çek.

F: sağ ve sol elin işaret parmaklarından herhangi biriyle derinin kenarına vurulur. Bu vuruş *hembra* üzerinde gerçekleştiğinde parmağın tamamı, *macho* üzerinde gerçekleştiğinde ise parmağın birinci boğumuna kadar olan kısmı kullanılır.

S: sağ ve sol ellerin parmak uçlarıyla gerçekleştirilen ve ani bir bilek hareketiyle desteklenen bir çarpma/tokat hareketidir, her iki deride de uygulanabilir. Bu vuruşta amaç mümkün olduğunca tiz ve yüksek bir ses elde etmektir.

EGZERSİZLER

1 F F F F F F F F
r r l l r r l l

2 F F F F F F F F
r l r l r l r l

3 F F F F F F F F
r l r l r l r l

4 F F F F F F F F
r l r l r l r l

5 T Fs T Fs T Fs T Fs
l l l l l l l l

6 T Fs F F F F T Fs
l l r l r r l l

7 F T Fs F T Fs F
r l l r l l r

8 S F S F S F F F
r l r l r l r l

9 F T Fs F F F F
r l l r l r l

Martillo

Bongo TF Fs F T TF Fs F T
r l l r l l r l